

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/100/2015
Identifikačné číslo spisu: 1013201593
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1013201593.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Judity Kokolevskej v právnej veci navrhovateľa: W. E., nar. XY, bytom B., zastúpený opatrovníkom W. E., nar. XY, bytom B., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 10Sd/117/2013-36 zo dňa 19. novembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 10Sd/117/2013-36 zo dňa 19. novembra 2014, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom č. k. 10Sd/117/2013-36 zo dňa 19. novembra 2014 Krajský súd v Bratislave podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XY zo dňa 10. júna 2013 o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku ako vecne správne a zákonné a odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil tým, že posudkoví lekári dospeli k záveru, že od posledného posudzovania v januári 2013, nedošlo u navrhovateľa k zmene zdravotného stavu a pre ľahkú duševnú zaostalosť mu naďalej prislúcha percentuálny pokles na hornej hranici percentuálneho rozpätia podľa kapitoly V, položky 6, písm. a) v rozsahu 60%, ktorý navýšili pre stredne ťažkú formu schizoafektívnej poruchy zmiešaného typu podľa kapitoly V, položky 2, písm. a) o 10%. Uviedol, že zvýšenie by prichádzalo do úvahy len ak by bolo za rozhodujúce postihnutie určené iné ochorenie s vyššou percentuálnou mierou poklesu zárobkovej činnosti, než uznaná ľahká mentálna retardácia. Poukázal na to, že opatrovník navrhovateľa nevedel upresniť, v čom je posúdenie vykonané nesprávne, hoci závery o forme mentálnej retardácie navrhovateľa nespochybnil. Navyše, z posudku o psychologickom vyšetrení zo dňa 04. februára 2014 nevyplýva, že navrhovateľ nie je schopný ani jednoduchšej samostatnej práce. Záver odporkyne, že u navrhovateľa nedošlo k zhoršeniu zdravotného stavu odôvodňujúcemu zvýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť preto považoval za správny, z dôvodu ktorého rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Rozsudok krajského súdu napadol ustanovený opatrovník navrhovateľa včasným odvolaním, v ktorom uviedol, že s rozhodnutím krajského súdu nesúhlasí. Žiadal preverenie spisov a argumentov, nakoľko jeho synovi chýbal jeden bod, čo považoval za byrokratické a pochybné.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadрила.

Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“). V zmysle § 492 ods. 1 S.s.p. konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V súlade s citovaným ustanovením najvyšší súd v konaní postupoval podľa ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“).

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť jeho odôvodnenia. Na zdôraznenie jeho správnosti (§ 219 ods. 2 O.s.p.) uvádza:

Podľa § 71 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe

- a) lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a
- b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

Podľa § 71 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4.

Podľa § 71 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z.z. miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

Podľa § 71 ods. 8 veta prvá zákona č. 461/2003 Z.z. mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10%, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Predmetom konania bolo rozhodnutie odporkyne zo dňa 10. júna 2013, ktorým zamietla žiadosť navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku. Z odvolania navrhovateľa je zrejmé, že namieta výšku určenej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, pričom sa dožaduje jej určenia na 71%.

V konaní nebolo sporným, že navrhovateľ je postihnutý mentálnou retardáciou ľahkého stupňa, ktorá je v danom prípade rozhodujúcim invalidizujúcim ochorením s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na hornej hranici percentuálneho rozpätia, teda v maximálne možnej výške 60% s tým, že pre schizoafektívnu poruchu zmiešaného typu, došlo ešte k navýšeniu o 10% podľa § 71 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z.z., čo predstavuje celkovo 70% -ný pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že závery posudkov posudkových lekárov korešpondujú lekárske správam predloženým navrhovateľom, sú dostatočne odôvodnené, zrozumiteľné, logické a bez vnútorných rozporov. Navrhovateľ sa síce domáhal určenia miery poklesu na 71%, avšak neuviedol prečo a z akých dôvodov, či s poukazom na ktoré skutočnosti. Z predloženej

zdravotnej dokumentácie pritom nevyplýva, že by u navrhovateľa nastali zmeny vo vývoji osobnosti v afektívnej či emociálnej oblasti, v schopnosti jeho adaptácie či možnosti pracovného a sociálneho zaradenia odôvodňujúce zmenu rozhodujúceho zdravotného postihnutia, resp. vyšší (stredný) stupeň duševnej zaostalosti.

Tak ako krajský súd, aj odvolací súd považoval posúdenie zdravotného stavu navrhovateľa za objektívne, vykonané v súlade s lekáorskými správami i závermi psychologických vyšetrení. Rovnako konštatuje, že ani pri kontrolnom posudzovaní zdravotného stavu v decembri 2009 a v januári 2013, nedošlo u navrhovateľa k takému zhoršeniu zdravotného stavu, ktorý by si vyžadoval zmenu ustálenej percentuálnej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Z uvedených dôvodov mal aj odvolací súd preukázané, že navrhovateľ ku dňu vydania rozhodnutia odporkyne (10. júna 2013) nespĺňal podmienku viac ako 70% miery poklesu pre zvýšenie jeho invalidného dôchodku, preto v zhode s názorom krajského súdu preskúmané rozhodnutie odporkyne číslo XY zo dňa 10. júna 2013 považoval za súladné so zákonom. Na tom základe rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny (§ 250ja ods. 3 v spojení s § 219 O.s.p.).

O trovách konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p., tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni náhrada takých trov nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.